

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในบทนี้จะกล่าวถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 95 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 80 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม ตารางเจจี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.3.1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของกราชาและไรซ์แมน (Grasha, 1996) เหตุผลที่เลือกใช้แบบสอบถามนี้เพราะแบบสอบถามมีความเหมาะสมและครอบคลุมทุกด้านในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา และเพื่อป้องกันการเข้าใจผิดพลาดเกี่ยวกับข้อความในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แปลเป็นภาษาไทย 1 ฉบับ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและภาษาไทย และนำมาทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ เป็นการวิจัยแบบนำร่อง (Pilot Study) ก่อน จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาได้แก่ เพศ เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ มีจำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งมีจำนวน 60 ข้อดังนี้

แบบอิสระ จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ เช่น การคิดและทำงานด้วยความคิดเห็นของตนเอง การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆร่วมชั้นเรียน การเรียนเนื้อหาที่คิดว่าสำคัญ และการเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

แบบหลีกเลี่ยง จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ เช่น การไม่กระตือรือร้นในเนื้อหาวิชาที่เรียน การไม่เข้าเรียนในชั้นเรียน การไม่สนใจที่จะมีส่วนร่วมในการเรียน และไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

แบบร่วมมือ จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ เช่น การร่วมกันแสดงความคิดเห็น การร่วมมือกับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน และการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นๆ

แบบพึ่งพา จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ เช่น การเรียนเฉพาะสิ่งที่กำหนดให้เรียน อาจารย์และเพื่อนในชั้นเรียนเป็นแหล่งความรู้และเป็นผู้สนับสนุนการเรียน และการแสวงหาเพื่อนที่สามารถให้คำแนะนำได้

แบบแข่งขัน จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ เช่น การเรียนรู้สิ่งต่างๆเพื่อจะทำได้ดีกว่าเพื่อนในชั้นเรียน การแข่งขันกับผู้เรียนคนอื่นๆ และการเรียนเพื่อให้ได้รับรางวัลตอบแทน

แบบมีส่วนร่วม จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ เช่น การเป็นผู้เรียนที่ดีในชั้นเรียน การยินดีที่จะเข้าเรียนในชั้นเรียน การรับผิดชอบต่อการเรียน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียน

โดยคำถามในตอนที่ 2 ข้างต้นในแต่ละรายการจะเป็นข้อคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) ที่มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยกำหนดน้ำหนัก หรือคะแนนในการตอบแบบสอบถาม 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	5
เห็นด้วยมาก	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	3
เห็นด้วยน้อย	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	1

จากข้อคำถามในตอนที่ 2 ข้างต้น กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 60 ข้อ ประกอบด้วยรูปแบบการเรียนรู้ 6 แบบ แต่ละแบบมีข้อคำถาม 10

ข้อ ในแต่ละข้อคำถามจะสลับที่รูปแบบการเรียนรู้ให้คละกัน ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่ทราบข้อคำถาม แต่ละข้อว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบใด ทั้งนี้รายละเอียดของรูปแบบการเรียนรู้และเลขที่ของข้อคำถาม ในแต่ละรูปแบบมีดังนี้

ตารางที่ 3.1 รูปแบบการเรียนรู้และเลขที่ของข้อคำถามในแต่ละรูปแบบ

รูปแบบการเรียนรู้	ข้อคำถามที่										รวม
1. แบบอิสระ	1	7	13	19	25	31	37	43	49	55	10
2. แบบหลีกเลี่ยง	2	8	14	20	26	32	38	44	50	56	10
3. แบบร่วมมือ	3	9	15	21	27	33	39	45	51	57	10
4. แบบพึ่งพา	4	10	16	22	28	34	40	46	52	58	10
5. แบบแข่งขัน	5	11	17	23	29	35	41	47	53	59	10
6. แบบมีส่วนร่วม	6	12	18	24	30	36	42	48	54	60	10

อนึ่ง ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของคะแนน ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์ที่ วรรณสิริ เพ็ญสิทธิ์(2546) ใช้มาก่อน เพราะมีข้อดีคือ เป็นการแบ่งความพึงพอใจเป็น 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์คำนวณตามกลุ่มด้วยการใช้คะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุดแล้วนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับที่ต้องการแบ่ง ตามวิธีการจัดลำดับคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21-5.00 หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41-4.20 หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61-3.40 หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81-2.60 หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.80 หมายถึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ (English achievement) ใช้คะแนนเฉลี่ยจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ภาคเรียน ในรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือกของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนดำเนินการที่จำแนกไว้เป็นรายข้อดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. แจกแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ แก่นักศึกษาชั้นปีที่3 จำนวน 80 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ขอความอนุเคราะห์ผลการเรียน (Transcript) ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจากกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อนำมาหาคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษในรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก

4. ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ในช่วงเดือน มีนาคม-เมษายน 2559

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์สถานภาพ รูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา จะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2 การวิเคราะห์สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เนื่องจากใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระและต่อเนื่องกัน ตัวแปรทั้งสองตัวแปรอยู่ในมาตราเรียงลำดับ และตัวแปรทั้งสองมีขนาดเท่ากัน